

Jedn. identifikátor 320224-RRTV

Váš dopis zn. -
Naše č. j. RRTV/410/2020-rud
Sp. zn. RRTV/2019/441/rud
Zasedání Rady 21-2019/poř. č. 14

Vyřizuje: Analytický odbor

Datum, místo 17. prosince 2019, Praha

Mgr. Ivan Rámeš, advokát
HAVEL & PARTNERS s.r.o.
advokátní kancelář
Na Florenci 2116/15
110 00 Praha 1

ROZHODNUTÍ

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada), jakožto ústřední správní úřad v rámci své kompetence dané ustanovením § 5 písm. f) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v platném znění (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.), dle ustanovení § 60 odst. 1 písm. b) a dle § 60 odst. 7 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., rozhodla v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, dne 17. prosince 2019 takto:

- I. **Obviněná společnost, provozovatel televizního vysílání, Barrandov Televizní Studio a.s., IČ 41693311, sídlem Kříženeckého nám. 322, Praha 5, PSČ 152 00, se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se dopustila odvysíláním pořadu *Moje zprávy* ve dnech 25. března 2019 od 20:00 hodin a 3. dubna 2019 od 19:25 hodin na programu *Televize Barrandov*, resp. částí věnovaných společnosti JCDecaux (25. 3. se jednalo o příspěvek bez názvu, zařazený ve 20:40 hodin, 3. 4. příspěvek nazvaný JCDecaux se vzteká, zařazený 20:32 hodin). Příspěvky obsahovaly tvrzení ohledně podnikatelské činnosti JCDecaux a probíhajícího trestního řízení, jež byla předkládána jako fakta, přičemž zainteresované osoby a subjekty nedostaly prostor se k těmto domnělým faktům vyjádřit a celý případ byl prezentován jednostranně. Pořad prezentoval jasný, předem stanovený postoj a jako takový jej lze považovat za předpojatý a snažící se ovlivnit postoje diváka ve prospěch záměrů tvůrců. Neposkytl tedy objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů.**
- II. **Za přestupek se pachatel v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 písm. b), ustanovením § 60 odst. 7 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb. a ustanovením § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., ukládá pokuta ve výši 200 000 Kč. Pokuta je splatná ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet 3754-19223001/0710, variabilní symbol 2019441.**
- III. **V souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky, a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., ukládá Rada obviněnému povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Úhrada nákladů řízení je splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí na účet č. 3711- 19223001/0710, variabilní symbol 2019441.**

Odůvodnění:

I.

a) Zahájení řízení o přestupku:

Barrandov Televizní Studio a. s., je provozovatelem televizního vysílání programu Televize Barrandov šířeného prostřednictvím pozemních vysílačů v systému DVB-T na základě licence Sp. zn./Ident.: 2013/378/FIA/Bar, č.j.: FIA/2148/2013.

Rada zjistila, že ve dnech 25. března 2019 a 3. dubna 2019 byly na programu Televize Barrandov v rámci pořadu Moje zprávy odvysílány příspěvky věnující se společnosti JCDecaux.

Popis reportáží:

Příspěvek o JCDecaux (bez názvu), Moje zprávy, 25. 3. 2019

Moderátor příspěvek uvedl slovy, že bude pokračovat něčím, co tu už dlouho nebylo – tématy, jimiž se dříve zabýval v pořadu *Kauzy Jaromíra Soukupa*, vysílaném pravidelně na Televizi Barrandov. Symbolicky se usadil ke stolu s nápisem *Kauzy Jaromíra Soukupa*. „*Říkal jsem si, že se k němu budu vracet nepravdělně, vždycky když objevím nějakou lumpárnu. Což si myslím, že jsem objevil, tak proto jsem teď tady.*“ Obecně uvedl korupci jako hlavní téma příspěvku a dodal, že tento příběh „*je opravdu něco neuvěřitelného*“. Vzápětí jmenoval i hlavního aktéra dotyčné části vysílání – společnost JCDecaux sídlící v Paříži, která je zaměřena na venkovní reklamu a v sídlech po celém světě provozuje tzv. městské mobiliáře a reklamní plochy.

Soukup nejprve ironicky poznamenal, že společnost odvádí 23 % z příjmů z reklamy do rozpočtů měst, kde působí. Jinak je tomu ovšem v Praze, která si o této sumě může nechat „jen zdát“, protože od JCDecaux dostává dle slov moderátora několikanásobně méně. Následně se přesunul k technickému řediteli JCDecaux Tomáši Tenzerovi, který je obžalován z korupce. „*Policie už to dokončila, dala to státnímu zástupci a ten to předložil soudu s obžalobou, kde se říká, že tato francouzská firma vyplácela statisícové částky tehdejšímu zástupci starosty městské části Praha 1 Michalu Valentovi. To je pan Valenta, kterej to tam řešil na Praze 1, ten pronájem těch prostor na ten městský mobiliář, rozumíte. A nejúsměvnější na tom však je fakt, že právě Tomáš Tenzer, ten obviněnej v tý firmě JCDecaux, že uplácel toho pána z tý Prahy 1, tak ten pan Tenzer kandidoval v loňských komunálních volbách za Pirátskou stranu, jo, za Pirátskou stranu ve Víně a prezentoval se jako bojovník proti korupci,*“ popisoval moderátor a při slovech o Tenzerovi a Valentovi opakovaně na kameru ukazoval fotografie zmiňovaných mužů. O Tenzerovi mluvil pohrdavě a výsměšně: „*To je výborný, tak on je obviněnej za to, že uplácel městského úředníka, jde k soudu a teď čeká, jestli bude sedět natvrdo nebo co, odsouzený jako ještě není no, ale ta drzost, že kandiduje jako bojovník proti korupci do městského zastupitelstva ve Víně je teda obdivuhodná. Takže tolik k oné čistotě a neposkvrněnosti Pirátské strany.*“

Po reklamní přestávce moderátor pokračoval v popisu kauzy. Uvedl, že Valenta za obdržené úplatky „zařizoval spoustu věcí“, např. vypisoval různá výběrová řízení na pronájem reklamních ploch, kde byla pravidla nastavená tak, že mohla vyhrát pouze jedna firma – JCDecaux. „*No, a když ve výjimečných případech vyhrál drze někdo jinej, tak magistrát výběrové řízení zrušil a začalo se znova a tak stále dokola, dokavaď nevyhrál kdo, no tomu se říká koloběh života, no JCDecaux.*“ Soukup pokračoval zmínkou o telefonních odposleších, které měli detektivové k dispozici a v nichž se Valenta „*baví o reklamních poutačích v metru a pokládá celkem jasné otázky*“. „*U výslechu na policii tento úředník pak samo sebou tvrdí, že on jakože nic, že za to všechno může vedoucí odboru majetku, který chtěl zjistit, jaká je obvyklá*

cena za pronájem těchto reklamních ploch. Jo, a teď tu o Karkulce,“ dodal moderátor a vzápětí připomněl přepis z výběrového řízení, do něhož se v minulosti hlásilo mnoho reklamních firem. *„V reklamní branži se tomu říká tendr roku a do finále se většinou dostaly dvě největší firmy – JCDecaux a euroAWK, tak se jmenujou a nebudu vás napínat. Samo sebou, že vyhrála zase první jmenovaná firma JCDecaux, když nabídla roční nájem 68 tisíc, tedy o osm tisíc víc než konkurence. Jenže to v tomto případě nebylo velký umění, když uvážíme, že díky pár telefonům Francouzi věděli, kolik peněz nabízí konkurence. A když víte, kolik nabízí konkurence, tak přeci nebudete přidávat o moc ne, to je logický. Stačí o trošku, abyste vyhráli. No, a takových machinací s reklamou mám na magistrátu zmapováno daleko více.“*

Moderátor příspěvek skončil zvoláním, *„jak je možný, že nikomu z magistrátu za celou tu dobu nepřišlo divný, že jednu soutěž za druhou vyhrává nějakým zcela zvláštním řízením osudu vždycky tahleta francouzská firma“*. Na závěr divákům přislíbil, že o korupci na magistrátu bude ještě hovořit v budoucnu.

JCDecaux se vzteká, Moje zprávy, 3. 4. 2019

Moderátor se k tématu JCDecaux vrátil v pořadu *Moje zprávy* 3. 4. 2019. Příspěvek nazvaný JCDecaux se vzteká uvedl komentářem žaloby, jíž společnost podala na Televizi Barrandov a Jaromíra Soukupa za informace odvysílané v televizním vysílání. *„Oni se teď na mě totiž zlobějí a žalují mě, že prej musí učinit přítrž lžím v mých pořadech. A žalují mě o sto milionů korun, protože jsem se dovolil ve svých Kauzách věnovat jejímu podnikání v Česku. Dokonce mě obvinili z toho, že o nich mluvím ošklivě. A víte, co to se mnou dělá? Nic. Vůbec nic.“* Vzápětí poznamenal, že osvěží paměť řediteli JCDecaux Pavlu Slabému, kterého představil jako neúspěšného muzikálového pěvce.

Moderátor uvedl několik bodů, tzv. perliček, aby diváci věděli, *„s kým mají tu čest“*. V prvé řadě znovu připomněl 23 % z příjmů, čili sumu, kterou JCDecaux platí za provozování městských mobiliářů světovým městům. *„Postaví ty autobusové zastávky, telefonní budky a podobně a prodává na nich reklamu a městu platí takové nájemné.“* Poznamenal, že obrat firmy v Česku činil v roce 2017 257 milionů korun. *„Takže pokud by JCDecaux považovalo Prahu za světovou metropoli, tak by z té reklamy na tom městském mobiliáři měli městu odvést 52 milionů korun. A skutečnost? V posledních letech z této částky vidí hlavní město sotva pětinu.“* Moderátor prý ví, kdo to tak nastavil a komu situace vyhovuje. *„A ještě se k tomu někdy vrátím.“*

Ve druhém bodě Soukup uvedl, že si mnoho lidí stěžuje na to, že banky vyváží z Česka peníze ve formě dividend. Diváky ujistil, že JCDecaux dělá to samé a do Francie každý rok z činnosti pronájmu mobiliáře platí částky mezi 30 a 90 miliony korun. *„A protože to v poslední době bylo až moc nápadné, tak si myslím, že ty dividendy trošku vystřídaly různé poradenské smlouvy a tak, ale to je jen spekulace,“* dodal moderátor.

Do třetice Jaromír Soukup porovnal nájemné v Praze a Chicagu *„za smlouvy za budování městského mobiliáře a reklamní příjmy z mobiliáře“*. V Chicagu bylo dle jeho slov nájemné zvednuto ze 1,5 milionů dolarů ročně na 27 milionů dolarů. V Praze přitom JCDecaux platí stále stejnou částku a bude to tak minimálně další tři roky.

Konečně ve čtvrtém bodě moderátor připomněl téma, jehož se dotkl už v minulém příspěvku, a to kauzu ovlivňování veřejných zakázek, v níž figuruje technický ředitel JCDecaux Tomáš Tenzer (moderátorem představený jako švagr Pavla Slabého). Na odposlechu se prý *„technický ředitel JCDecaux Tomáš Tenzer domlouvá s tehdejší místostarostou Prahy 1 Michalem Valentou z ODS na tom, jaké parametry má mít výběrové řízení na pronájem reklamních ploch, tak aby je vyhrála ta francouzská firma. Jak soud dopadne, to samozřejmě nevíme, ale tak nějak tušíme.“* Závěrem podotkl, že Tenzer kandidoval za Piráty v komunálních volbách a směřoval na diváky otázku, *„jak za těchto okolností čtou hlášku šéfa JCDecaux,*

že ví, jak si ochočit primátora Hříba“. Spekulaci uzavřel slovy, že ve hře je, zda Praha s firmou prodlouží, či neprodlouží smlouvu.

Po tomto úvodu se moderátor obrátil na hosta přítomného ve studiu, který s moderátorem kauzu okomentoval. Byl jím ekonom Lukáš Wagenknecht, jenž od října 2018 působí jako senátor za obvod č. 23 - Praha 8 za Českou pirátskou stranu. Respondent nejprve poznamenal, že Tomáše Tenzera osobně nezná a uvedl na pravou míru jeho kandidaturu ve volbách. „*Jak jsem pochopil, on byl na nějaké společné kandidátce, kde nebyli jenom Piráti, ale i další politické strany, v nějaké malé městské části, nebyl členem strany ani sympatizantem.*“ Poté se zaměřil na divákům blíže nespecifikované prohlášení o ochočení primátora. Uvedl, že se jedná o smutnou věc, pokud je to pravda, ale zároveň upozornil, že se může jednat o klasické „hry lobbistů“, kteří prohlašují, že „někoho umí“. „*Samozřejmě druhá věc je reálná, pokud se podepíše nevýhodná smlouva, tak se musí vypovědět. To je nesmysl. A co zase vidím jako já, já nejsem členem Pirátské strany, ale jakoby ty principy a zásady já ctím, co oni hlásají a jsem s tím jako dohromady jako v souladu. Ať jsou transparentní výběrová řízení, kde se všechno prověří, projedná a je to dostatečnou dobu na tom internetu, protože když to uvidíte, není to už podepsané rovnou, tak potom to může fungovat a lidi to můžou kontrolovat.*“

Moderátor následně podotkl, že její firma JCDecaux žaluje, přitom pouze upozornil na nepravost, stejně jako např. NOVA. „*Hodlají nás zažalovat o 100 milionů. To mi samozřejmě nevdá, ale je to klasická manipulace, znevěrohodním informaci tím, že zaútočím na jejího nositele,*“ dodal Soukup s tím, že si tím firma sama ztěžuje svoji situaci v Praze. Wagenknecht na závěr rozhovoru zopakoval, že si myslí, že to byla pouze hra a primátor ve skutečnosti „ochočen“ není, ale je potřeba vše vyšetřit a doložit.

Vyhodnocení:

V předmětných mediálních příspěvcích Jaromír Soukup pronášel řadu komentářů kauzy týkající se společnosti JCDecaux. Nevěnoval se v nich pouze aktuálnímu trestnímu stíhání a odposlechům, ale kritizoval rovněž podnikatelskou činnost firmy jako takovou, odvádění dividend, výši nájemného reklamních ploch a přístup k výběrovým řízením. Mnoho z jeho výroků lze považovat za subjektivní komentáře stavu věcí – například ironické hodnocení sumy, kterou společnost Praze platí z příjmů v rámci městského mobiliáře, nebo upozornění na odlišné nájemné v Chicagu. Vedle těchto komentářů však v příspěvcích zazněla i řada skutkových tvrzení. Je zřejmé, že moderátor neposkytl protistraně prostor reagovat, což je pro dodržení zásady objektivního a vyváženého informování nezbytné. Divák v rámci daného pořadu dostal pouze jednostranné informace, které nebyly jakkoliv korigovány protistranou, respektive představiteli společnosti JCDecaux, Michalem Valentou, popř. primátorem Zdeňkem Hříbem, jichž se příspěvky týkaly. Moderátor v obou vydáních pořadu předkládal řadu informací jako fakta, přičemž jednotliví aktéři nedostali možnost tato domnělá fakta komentovat. Jediným respondentem, který se v rámci druhého z analyzovaných příspěvků ke kauze vyjádřil, byl Lukáš Wagenknecht, senátor kandidující za Českou pirátskou stranu. Ten dostal od moderátora impuls reagovat na spojení Tomáše Tenzera s Piráty a jejich snahou (nutno říci, že moderátorem značně zesměšňovanou) o potlačení korupce v hlavním městě. Sám Wagenknecht však v kauze nijak zapojen nebyl, Tenzera dle svých slov nezná a ve straně jako takové nefiguruje. Vše, co k problematice mohl opatrně poznamenanat, bylo, že ovlivňování primátora nevěří a je potřeba vše vyšetřit.

Dle ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., provozovatel vysílání poskytuje objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů. Názory nebo hodnotící komentáře musí být odděleny od informací zpravodajského charakteru.

Pojmy objektivita a vyváženost jsou neurčité právní pojmy. Rada má však za to, že objektivita a vyváženost jsou pojmy běžně užívané a relativně snadno srozumitelné a jejich obsah lze považovat za obecně známý, nicméně Rada interpretuje pojem objektivní jako věcný, nestranný, nepředpojatý, neutrální, správný, úplný, přesný, předmětný, držící se faktů. Principy objektivit a vyváženosti tak zpravidla jsou fakticita a nestrannost, přičemž fakticity se dosahuje věcnou správností a relevancí (významností) a nestranností vyvážeností a neutralitou.

Na základě shora uvedeného tedy Rada dospěla k závěru, že odvysíláním předmětných reportáží mohlo být porušeno ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb.

S ohledem na uvedené rozhodla Rada na svém 10. zasedání konaném dne 4. června 2019 zahájit s provozovatelem Barrandov Televizní Studio a.s., IČ 41693311, sídlem Praha 5, Kříženeckého náměstí 322/5, PSČ 15200, řízení o přestupku z moci úřední pro možné porušení ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se mohl dopustit odvysíláním pořadu Moje zprávy ve dnech 25. března 2019 od 20:00 hodin a 3. dubna 2019 od 19:25 hodin na programu Televize Barrandov, resp. částí věnovaných společnosti JCDecaux (25. 3. se jednalo o příspěvek bez názvu, zařazený ve 20:40 hodin, 3. 4. příspěvek nazvaný JCDecaux se vzteká, zařazený 20:32 hodin). Příspěvky obsahovaly tvrzení ohledně podnikatelské činnosti JCDecaux a probíhajícího trestního řízení, jež byla předkládána jako fakta, přičemž zainteresované osoby a subjekty nedostaly prostor se k těmto domnělým faktům vyjádřit a celý případ byl prezentován jednostranně. Pořad prezentoval jasný, předem stanovený postoj a jako takový jej lze považovat za předpojatý a snažící se ovlivnit postoje diváka ve prospěch záměrů tvůrců. Neposkytl tedy objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů.

Oznámení o zahájení řízení o přestupku bylo provozovateli doručeno dne 27. června 2019 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku. Rada obviněnému provozovateli stanovila lhůtu 30 dní pro písemné vyjádření.

b) Vyjádření obviněného provozovatele:

Dne 29. července 2019 bylo Radě doručeno vyjádření obviněného provozovatele, kde uvedl následující:

Obviněný si není vědom toho, že by se dopustil jednání v rozporu s § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. či že by pořady nebyly objektivní a vyvážené. Obviněný je naopak přesvědčen o tom, že pořady, jakkoli mohou být pro správní orgán pro svoji formu odlišné od zbytku trhu, dostatečně objektivně informovaly o předmětných skutečnostech, nevykazují ani jiný rozpor s platnými právními předpisy a jsou plně v souladu s všeobecnými zásadami uznávané žurnalistické praxe.

Obviněný v první řadě podotýká, že správní orgán nesprávně posoudil ustanovení právního předpisu, pro jehož porušení s obviněným zahájil. Ustanovení 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. totiž, na rozdíl od § 31 odst. 3, obsahuje pouze obecnou povinnost vysílatele poskytovat objektivní a vyvážené informace v rámci vysílání jako celku, která z povahy věci nemůže být uplatněna bezvýhradně na každý program. Vzájemný poměr těchto dvou ustanovení je vztah speciality, kdy na vysílání jako celek dopadá obecně formulované pravidlo odstavce druhého, přičemž pro zpravodajské a politicko- publicistické pořady se uplatní odstavec třetí. Správní orgán si přitom nemůže libovolně zvolit, kterou normu v právním řádu obsaženou na určité jednání aplikuje, ale je povinen postupovat v tomto ohledu v souladu se zákonem, judikaturou a obecnými právními principy.

Nejvyšší správní soud ostatně k této problematice zaujímá konstantní postoj, který vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 29. 8. 2007, č. j. 4 As 81/2006-108 následujícím způsobem: „*Nejvyšší správní soud konstatuje, že pro správné posouzení věci je důležité nejprve učinit závěr o tom, o jaký typ pořadu se jednalo, neboť to má bezesporu vliv na posouzení, zda ke správnímu deliktu vůbec došlo. Pojem objektivit a vyváženosti informací je použit jak v ustanovení § 31 odst. 2, tak v ustanovení § 31 odst. 3 zmíněného*

zákona s tím, že odst. 2 se vztahuje na poskytování informací v rámci vysílání, tudíž na všechny typy programů, na které lze kritéria objektivit a vyváženosti vztáhnout.“

Otázce žánrového typu pořadů se přitom správní orgán nevěnuje vůbec. Kromě toho, jakkoliv se požadavek objektivit a vyváženosti i dle § 31 odst. 3 vztahuje na zpravodajské a politicko-publicistické pořady současně, nedopadá na ně stejnou měrou, resp. tyto pojmy mají v každém z obou případů poněkud odlišný obsah. Nejvyšší správní soud k tomu ostatně uvádí, že „[...] důraz na důsledné dodržování zásad objektivit a vyváženosti bude u zpravodajství o poznání větší, než jak tomu bude v případě pořadů publicistických. Minimálně aspekt věcnosti se pak v publicistice z povahy věci neuplatní vůbec. Lze tedy shrnout, že míra tolerance vůči případným prohřeškům proti zákonem postulovaným zásadám objektivit a vyváženosti bude různá v závislosti na tom, půjde-li o pořad publicistický, či o zpravodajskou relaci.“ U publicistických pořadů se naopak předpokládá, že budou „často angažované, kritické a názorově vyhraněné, samozřejmě vždy při zachování objektivit a pravdivosti sdělení o faktech“ a podpoří tím „co nejširší a nejotevřenější diskusi o společensky relevantních tématech.“ Správní orgán se však vůbec nezabývá otázkou, jakou míru objektivit a vyváženosti je v případě pořadů (jejichž typ si správní orgán neujasní, resp. svou úvahu s obviněným nikterak nesdílel) nezbytné vyžadovat. Namísto toho správní orgán zahájil správní řízení podle ustanovení, které bylo pro správní orgán příhodné.

Obviněný v souladu s výše uvedeným shrnuje, že správní orgán neposoudil, jakého jsou pořady žánrového typu, což je podmínkou vedení řízení a určení odpovídající kvalifikace. V důsledku toho správní orgán zahájil s obviněným pro porušení ustanovení zákona č. 231/2001 Sb., které na uvedený případ vůbec nedopadá.

Obvinění, která správní orgán vznáší, jsou dle obviněného zcela zjevně založena na účelovém hodnocení správního orgánu (hodnocení typu „Soukup nejprve ironicky poznamenal“ a další obraty, které správní orgán v Oznámení používá, jsou toho důkazem). Správní orgán celkově nevysvětluje, jaká konkrétní kritéria objektivit a vyváženosti v daném případě aplikuje, a jaké úvahy ho k tomu vedou. V obecné rovině toliko uvádí, že objektivita a vyváženost jsou pojmy běžně užívané, relativně snadno srozumitelné a jejich obsah lze považovat za obecně známý, přičemž správní orgán interpretuje pojem objektivit jako věcný, nestranný, nepředpojatý, neutrální, správný, úplný, přesný, předmětný a držící se faktů. Vzápětí však bez dalšího konstatuje, že v případě pořadů nebyla zajištěna vyváženost, jelikož k předkládaným faktům neměla možnost se vyjádřit protistrana, resp. žádná ze zainteresovaných stran tak, aby diváci měli možnost si na základě získaných informací vytvořit svůj vlastní názor.

K tomu je však třeba uvést, že skutkové tvrzení z povahy věci není názorem, který může být sám o sobě libovolný; skutkové (faktické) tvrzení totiž může být pouze pravdivé či nepravdivé. Jak však sám správní orgán v Oznámení uvádí, jeho rolí není prověřovat pravdivost skutkových tvrzení a nemůže se tak v této rovině k věci vůbec vyjádřit. To však správní orgán činí, když vzápětí informace předkládané obviněným v pořadech (na základě svého subjektivního soudu) zpochybňuje: „Moderátor v obou vydáních pořadu předkládal řadu informací jako fakta, přičemž jednotliví aktéři nedostali možnost tato domnělá fakta komentovat.“ Správní orgán neuvádí, které z výroků identifikuje jako komentáře, fakta či „domnělá“ fakta a co ho k tomu vede; je zjevné, že uvedené kategorie správní orgán využívá pouze účelově pro zpochybnění formátu pořadů, což však úkolem správního orgánu není.

Dále, konstrukce „jednostrannosti“, na které správní orgán celé své obvinění staví, požadující vyjádření domnělé protistrany (za kterou správní orgán považuje každou zainteresovanou osobu či subjekt) ve vztahu ke skutkovým tvrzením by, aplikována plošně, vedla k absurdním závěrům, kdy k jakékoliv skutečnosti zmiňované ve vysílání by musel být přizván každý mající s ní alespoň vzdáleně něco společného, aby se též k tématu vyjádřil. V kontrastu s tím je též třeba podotknout, že v jednom z pořadů byl přítomen Lukáš Wagenknecht za subjekt, jehož se probíraná témata dotýkala, což ovšem správní orgán bagatelizuje, až opomíjí. Ostatně i v diskuzních pořadech, ve kterých zaznívají primárně názory, bývají málokdy zastoupeni všichni, kterých se projednávána témata v celé své šíři dotýkají; nezřídka naopak jejich účastníci zastávají pozice shodné či velmi podobné.

Konečně, správní orgán dovozuje znemožnění vytvoření si svobodného názoru diváky tím, že jim měl být obviněným „vnucován (názor) již předdefinovaný“. Kromě toho, že nijak neobjasňuje, v čem spatřuje ono „vnucování“, stejně jako „předdefinovaný názor“, jelikož ten, jak je popsáno výše, nemůže být totožný s „předkládanými fakty“, je nejasné, zda vůbec bere v úvahu vlastní význam a účel publicistiky, kterým je – slovy Nejvyššího správního soudu – informace komentovat a hodnotit, své adresáty pak získávat, přesvědčovat a vybízet, neboli veřejné mínění ovlivňovat.

Obviněný v souladu s výše uvedeným shrnuje, že správní orgán nepředkládá ucelené úvahy, které by vedly k závěru, že neposkytuje objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů. Naopak, argumenty správního orgánu jsou toliko spekulativního rázu, jelikož nejsou podloženy žádnými relevantními důkazy.

Obviněný dále zdůrazňuje, že podle § 31 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. má provozovatel vysílání právo vysílat programy svobodně a nezávisle. Do jejich obsahu lze zasahovat pouze na základě zákona a v jeho mezích. Svobodná média, jejichž úloha je v demokratické společnosti zcela klíčová, musí být proti takovým zásahům chráněna. Obviněný se domnívá, že postihování pořadů by dle § 31 odst. 1 představovalo nepřipustný zásah do ústavně zaručené svobody projevu a nezávislosti obsahu vysílání, kterou toto ustanovení garantuje. Svoboda projevu v sobě zahrnuje i sdělování negativních informací a myšlenek, které mohou být přijímané záporně, a to zejména v pořadech tohoto charakteru⁵. Svoboda projevu taktéž zahrnuje možnost určité míry nadsázky či zkratky. Sankcionování provozovatele by tak bylo způsobilé zasáhnout do svobody projevu provozovatele jakožto sdělovacího prostředku, neboť je v rozporu s čl. 1, 2 odst. 3 a s čl. 17 Listiny základních práv a svobod, resp. s čl. 2 odst. 4 Ústavy ČR a dále v rozporu s čl. 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, který zaručuje svobodu zastávat názory a právo rozšiřovat informace a myšlenky. Obviněný v souladu s výše uvedeným shrnuje, že postihování vysílání pořadů zároveň zasahuje do svobody projevu a plurality médií, která je v demokratické společnosti nezbytná. Závěrem obviněný uvádí, že účelem pořadů je předkládat divákovi složité kauzy, které se odehrávají ve společnosti a o nichž běžná média mlčí. Tyto kauzy se pořady snaží sdělovat srozumitelným způsobem, tak, aby o nich byl divák informován a mohl si na základě předkládaných údajů a spojitostí vytvořit svůj vlastní, kritický názor. S ohledem na popsané skutečnosti je obviněný přesvědčen o tom, že jeho jednání nepředstavuje porušení zásady objektivní a vyváženosti, natož porušení zákonné povinnosti, které mu je kladeno za vinu.

c) Další postup v řízení o přestupku:

Rada na svém 16. zasedání konaném dne 9. října 2019 provedla důkaz zhlédnutím záznamu pořadu Moje zprávy odvysílaného ve dnech 25. března 2019 od 20:00 hodin a 3. dubna 2019 od 19:25 hodin na programu Televize Barrandov, resp. zhlédnutím částí pořadu věnovaných společnosti JCDecaux (25. března 2019 se jednalo o příspěvek bez názvu, zařazený ve 20:40 hodin, 3. dubna 2019 příspěvek nazvaný JCDecaux se vzteká, zařazený 20:32 hodin).

Dne 13. listopadu 2019 bylo obviněnému doručeno Oznámení o doplnění spisu a ukončení dokazování a byla mu stanovena lhůta 20 dní pro písemné vyjádření.

Obviněný se ve věci již dále nevyjádřil.

II.

Samotným projednáním věci se Rada zabývala na svém 21. zasedání konaném dne 17. prosince 2019 a dospěla k následujícím závěrům:

Obviněný namítá, že Rada nesprávně posoudila ustanovení právního předpisu, pro jehož porušení zahájila s provozovatelem řízení o přestupku. S touto námitkou Rada nesouhlasí. Dle ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., *provozovatel vysílání poskytuje objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů. Názory nebo hodnotící komentáře musí být odděleny od informací zpravodajského charakteru.* Dle ustanovení § 31 odst. 3 *provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.* Pokud se podíváme na znění obou jmenovaných ustanovení, pak je zcela zřejmé – jak správně uvádí provozovatel - že ustanovení § 31 odst. 3 je speciální k ustanovení § 31 odst. 2, a to v tom smyslu, že se vztahuje speciálně na zpravodajské a politicko-publicistické pořady. Obě ustanovení však zcela shodně chrání objektivitu a vyváženost vysílání. Jedná se o obecnou povinnost provozovatele vysílání vztahující se jak k jednotlivým částem vysílání (pořadům, reportážím apod.), tak i k celku vysílaného programu. Nelze přijmout argumentaci obviněného, že požadavku objektivit a vyváženosti lze dosáhnout obecně v rámci vysílání jako celku. Není možné se domnívat, že pokud provozovatel příkladmo v pořadu *Moje zprávy* poskytne jednostranné, neobjektivní, předpojaté informace a v jiném svém pořadu týkajícím se zcela jiného tématu poskytne informace objektivní, pak že tím v souhrnu naplní požadavky dané ustanovením § 31 odst. 2. Takový výklad by zcela popíral smysl regulace objektivního a vyváženého informování.

Obviněný velice přiléhavě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. srpna 2007, č.j. 4 As 81/2006, kde se soud zabýval podobnou otázkou, tj. podle jakého ustanovení zákona by měla být hodnocena objektivita a vyváženost určitého pořadu, zda podle ustanovení § 31 odst. 2 nebo odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., ovšem interpretuje jej nesprávně. Nejvyšší správní soud zde uvedl: *„Pojem objektivit a vyváženosti informací je použit jak v ustanovení § 31 odst. 2, tak v ustanovení § 31 odst. 3 zmíněného zákona s tím, že odst. 2 se vztahuje na poskytování informací v rámci vysílání, tudíž na všechny typy programů, na které lze kritéria objektivit a vyváženosti vztáhnout. (...) Na to pak navazuje speciální ustanovení § 31 odst. 3 téhož zákona, které se týká výlučně zpravodajských a politicko-publicistických pořadů. (...) Z hlediska porušení kritérií daných ustanovením § 31 odst. 3 uvedeného zákona (...) lze konstatovat, že tato kritéria jsou nastavená poněkud širěji, než je tomu u obecného požadavku poskytování objektivních a vyvážených informací podle § 31 odst. 2 téhož zákona. (...) Požadavek na respektování objektivit a vyváženosti a zejména na nepřipustnost jednostranného zvýhodňování některé politické strany nebo hnutí, popřípadě jejich názorů nebo názorů jednotlivých skupin veřejnosti, obsažených v 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., je stanoven výlučně ve vztahu k pořadům zpravodajským a politicko-publicistickým.“*

Nejvyšší správní soud zde neříká nic jiného, než že požadavek definovaný v ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. (tj. povinnost provozovatele zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě) je nutné aplikovat výhradně na pořady zpravodajské a pořady politicko-publicistické. Jinými slovy, Rada nemůže provozovatele sankcionovat za porušení ustanovení § 31 odst. 3 ve vztahu k jinému než zpravodajskému či politicko-publicistickému a pro uložení pokuty je v dané věci vždy stěžejní, aby Rada prokázala, že se o tento druh pořadu skutečně jednalo.

Nejvyšší správní soud naprosto jednoznačně deklaruje, že vedle regulace obsažené v ustanovení § 31 odst. 3 stojí regulace objektivit a vyváženosti „obecná“ dle ustanovení § 31 odst. 2, tj. **vztahující se ke všem typům programů, na které lze kritéria objektivit a vyváženosti vztáhnout.** Jinými slovy tedy, objektivitu a vyváženost informování jiných pořadů než jsou zpravodajské a politicko-publicistické, tedy

například jako v nyní projednávaném případě pořadu publicistického, je nutno vždy posuzovat dle ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. Skutečnost, že se nejedná pouze o požadavek pro vysílání jako celek, ale i pro jednotlivé pořady, předjímá Nejvyšší správní soud, když dále uvádí „některé pořady se tomuto kritériu vymykají, jako jsou například pořady zábavné, sportovní, dětské, reality show a podobně“. Jasně tedy dává najevo, že objektivitu a vyváženost je třeba posuzovat i k pořadům jednotlivě (samozřejmě v případě, že to jejich povaha dovoluje, což v případě publicistického pořadu Moje zprávy zcela jistě dovoluje).

Rovněž je možno odkázat na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. října 2019, č.j. 10A 123/2019, kde soud uvedl: *Je totiž zřejmé, že pokud ustanovení § 31 odst. 2 zákona o televizním vysílání uvaluje povinnost objektivitu a vyváženosti na celé vysílání, zatímco ustanovení § 31 odst. 3 téhož zákona pro publicistické a zpravodajské pořady stanoví zvláštní požadavek na objektivitu ve vztahu k politickým stranám a názorům jejich nebo jednotlivých skupin veřejnosti, který odráží zejména zvláštní ochranu, již požívá svobodná soutěž politických sil podle čl. 24 Listiny základních práv a svobod, navzájem se tato ustanovení nevylučují. Méně přísné požadavky ustanovení § 31 odst. 2 zákona o televizním vysílání musí naplňovat všechny pořady, u kterých posuzování objektivitu a vyváženosti pojmově přichází v úvahu, a tedy i pořady zpravodajského a publicistického typu; přísnější požadavky uvedené v § 31 odst. 3 zákona o televizním vysílání znamenají pro zpravodajské a publicistické pořady nadstavbu, která je ale obecné povinnosti k objektivitě a vyváženosti nezabavuje. Pokud se tedy žalovaná rozhodne, že bude provozovatele sankcionovat za porušení obecných požadavků dle § 31 odst. 2 zákona o televizním vysílání při vysílání zpravodajského či publicistického pořadu, neboť má za to, že zvláštní zájem na ochraně svobodné soutěže politických sil chráněný v § 31 odst. 3 zákona o televizním vysílání nebyl dotčen, postupuje v souladu se zákonem. Žalobkyně se tedy nemůže domáhat toho, aby na ni byl aplikován přísnější standard § 31 odst. 3 zákona o televizním vysílání, pokud žalovaná její jednání postihla jen podle méně přísného § 31 odst. 2 téhož zákona.*

Rada se tedy rozhodně nedopustila žádné libovůle, jak tvrdí obviněný, ale naopak zcela transparentně postupovala v souladu se zákonem a s judikaturou, pokud na daný případ aplikovala ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb.

Dále obviněný uvádí, že se Rada vůbec nevěnovala otázce žánrového typu pořadu Moje zprávy a zdůrazňuje, že u publicistických pořadů je míra tolerance vůči případným prohřeškům proti zákonu vyšší, než je tomu u pořadů zpravodajských. Pořad Moje zprávy je pořadem publicistickým. Rada jej již dříve ve svých rozhodnutích za publicistický označila, rovněž tak jej za publicistiku považuje samotný provozovatel vysílání. Radě je pochopitelně známo, že k otázce rozdílu mezi čistě zpravodajským pořadem a pořadem publicistickým, existuje poměrně rozsáhlá judikatura. S tou zde Rada nemá v úmyslu jakkoli polemizovat. Je však třeba zdůraznit, že i přes určitou benevolenci či mírnější přístup k publicistice z hlediska naplnění požadavků objektivitu a vyváženosti, není tento formát pořadu z regulace zcela vyňat. Správní soudy uvádějí pouze toliko, že správní orgán by měl mít vůči případným prohřeškům proti zákonem postulovaným zásadám objektivitu a vyváženosti větší míru tolerance u publicistických pořadů oproti zpravodajským. Nelze však v žádném případě dovozovat, že tolerance by měla být bezbřehá.

Obviněný namítá, že Rada proti němu pouze vznáší určitá účelová obvinění a vůbec nevysvětluje, jaká konkrétní kritéria objektivitu a vyváženosti v daném případě aplikuje. Rada je však přesvědčena, že skutkovou podstatu možného přestupku zcela jasně a konkrétně definovala v usnesení o zahájení řízení a dále ji rozvedla v odůvodnění. Rada obviněnému vytýká, že v odvysílaných reportážích byl prezentován pouze jednostranný postoj na projednávanou problematiku a subjekty, o nichž bylo v příspěvcích referováno, nedostaly prostor se k těmto tvrzením vyjádřit. Reportáž tak nebyla vyvážená, divák nedostal informace nezbytné pro svobodné vytvoření svého vlastního názoru na probírané téma. Radě není zřejmé, z jakého důvodu obviněný tuto úvahu považuje za nesrozumitelnou či účelovou. Obviněný považuje za

rozpor, pokud Rada na jedné straně uvádí, že informace v pořadu byly prezentovány jako předdefinovaný názor, avšak jindy byly tytéž informace předkládány jako fakta. Rada však v právě uvedeném žádný rozpor nespátřuje. Moderátor v pořadu uváděl svoje názory na určité téma, a tyto názory divákům prezentoval jako objektivní fakta (kterými však ve skutečnosti nebyly). Nejedná se proto o žádné kategorie, do kterých by bylo nutno podřazovat jednotlivé výroky, jak se domnívá obviněný. Jedná se o jedinou „kategorii“, tedy o poskytnutí takových informací, které byly čistě výběrové a podané v takových souvislostech a konotacích, aby jejich interpretace byla jednoznačná dle záměru moderátora, resp. provozovatele. Divákovi byl prostřednictvím příspěvků předkládán již předdefinovaný názor moderátora na probírané téma.

Rada souhlasí s obviněným do té míry, že skutkové tvrzení může být pouze pravdivé či nepravdivé, ovšem Rada nikde ve výroku ani odůvodnění Oznámení o zahájení řízení neuvedla, že by snad tvrzení uváděná moderátorem byla nepravdivá. Rada pouze uvedla, že není v jejích možnostech ani kompetenci ověřovat pravdivost skutkových tvrzení. Citace žalobkyně z odůvodnění Rady je tak opět účelově vytržena z kontextu. Rada provozovateli nevytýká, že v reportáži uváděl nepravdivé informace.

Rada se ohrazuje proti tvrzení obviněného, že za vyjádření „domnělé“ protistrany má Rada považovat „každou zainteresovanou osobu či subjekt“. Nic takového Rada neuvádí. Rada uvedla, že zainteresované osoby a subjekty nedostaly prostor se vyjádřit k tvrzením, které moderátor v pořadu prezentoval a které se jich bezprostředně týkaly. Jednalo se o zástupce společnosti JCDecaux (zejména tedy mnohokrát jmenovaný Tomáš Tenzer) a zastupitele pro Prahu 1 Michala Valentu. Jednalo se tedy v zásadě o dva subjekty, které byly v reportáži několikrát zmiňovány, respektive kritizovány. Rozhodně se tak nejedná o všechny osoby, které mající s věcí „alespoň vzdáleně něco společného“, jak uvádí provozovatel. Lukáš Wagenknecht byl sice v jednom z příspěvků přítomen, ovšem to není osoba, o které oba příspěvky referovaly a která by tedy měla mít to nejuvážnější právo se k probíraným, značně kontroverzním, záležitostem vyjádřit.

Odkaz obviněného na diskusní pořady, kde dle jejího názoru bývají málokdy zastoupeni všichni, kterých se projednávána témata týkají, není příslušný. V diskusních pořadech prezentují pozvaní účinkující své vlastní názory a je vždy úlohou provozovatele (který za obsah vysílání odpovídá), aby buď zajistil oponentní názorovou skupinu, nebo aby úlohu onoho oponenta sehrál sám moderátor, tj. aby korigoval prohlášení hostů, uváděl informace na pravou míru apod.

Obviněný tvrdí, že sankcionování za obsah pořadu by představovalo nepřijatelný zásah do ústavně zaručené svobody projevu dle čl. 17 Listiny a čl. 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. K tomu Rada uvádí, že ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., stejně jako celá řada dalších ustanovení zákona o vysílání, směřuje k ochraně práv druhých, tedy diváků. Dle článku 17 Listiny svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Svoboda projevu byla omezena zákonem č. 231/2001 Sb., a to z důvodu ochrany práv druhých, tj. televizních diváků, kteří mají právo na to, aby jim byly poskytovány objektivní a vyvážené informace. Lze taktéž zmínit závěry Ústavního soudu v nálezu ze dne 30. ledna 2018, sp.zn. I.ÚS 4035/14, tj. že svoboda slova může být omezena za účelem ochrany nezbytných požadavků pro vedení informované, demokratické diskuse o věcech veřejného zájmu, čili jinými slovy, že je v souladu s ústavními právy, pokud Rada dle své pravomoci dohlíží nad zachováním objektivní a vyváženosti publicistických pořadů (a tím i informovanost diváků o věcech veřejného zájmu), a v případě, že sledá rozpor, je oprávněna omezit právo provozovatele na svobodu projevu.

S ohledem na shora uvedené dospěla Rada k závěru, že odvysíláním předmětných reportáží došlo k porušení ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb.

III.

Podmínka předchozího upozornění na porušení zákona dle ustanovení § 59 zákona č. 231/2001 Sb.

Dále se Rada zabývala tím, zda byla splněna podmínka pro uložení pokuty dle ustanovení § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., tedy zda již byl provozovatel v minulosti upozorněn na typově obdobné porušení ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb.

Pokud Rada dle ustanovení § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. zjistí, že provozovatel vysílání porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo podmínky udělené licence, upozorní jej na porušení předmětného ustanovení a stanoví mu lhůtu k nápravě, která musí být v souladu s ustanovením § 59 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. přiměřená charakteru porušené povinnosti.

Na porušení ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., byl již provozovatel vysílání Barrandov Televizní Studio a.s., upozorněn.

Jednalo se o Upozornění na porušení zákona ze dne 4. září 2018, sp.zn. RRTV/2018/855/rud, které bylo provozovateli doručeno 1. října 2018 a v němž Rada provozovatele upozornila na porušení ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se dopustil odvysíláním pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa ve dnech 21. února 2018 od 21:25 hod a 10. června 2018 od 12:55 hod na programu Televize Barrandov. Provozovatel v předmětných vydáních pořadu prezentoval vlastní pohled na problematiku kauzy privatizace společnosti OKD, aniž by poskytl jakýkoli prostor k vyjádření opozitních názorů a protiargumentů. Pořad představoval jasný, předem stanovený postoj a nabídl pouze jednostranné interpretace zveřejněných informací. Provozovatel se tak dopustil porušení povinnosti poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů. Zároveň Rada stanovila provozovateli lhůtu k nápravě 7 dní ode dne doručení předmětného upozornění. Lhůta k nápravě uplynula dne 8. října 2018. Předchozí upozornění na porušení zákona tak bylo provozovateli vysílání doručeno s dostatečným předstihem před zpracováním a odvysíláním pořadu, pro jehož odvysílání je zahájeno toto řízení o přestupku.

Typová shodnost předchozího upozornění a nyní projednávaného případu tak, jak ji vyžaduje stávající judikatura Nejvyššího správního soudu, je zcela zjevná. V obou případech došlo k prezentování jednostranného pohledu na probírané téma ze strany jediné osoby moderátora, aniž by byl dán prostor pro oponentní názor, respektive pro vyjádření strany, která byla v pořadu kritizována; oba pořady prezentovaly jasný, předem stanovený a předpojatý postoj.

IV.

V souladu s ustanovením § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., může Rada uložit pokutu ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč, pokud provozovatel vysílání neplní povinnosti podle § 31 odst. 2 a 3 zákona č. 231/2001 Sb.

Dle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., při určení druhu a výměry správního trestu za porušení povinností podle tohoto zákona Rada přihlíží také k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. Dále přihlíží ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení.

Povaha vysílaného programu:

Předmětný pořad *Moje zprávy*, respektive příspěvky týkající se JCDecaux byly odvysílány na televizním programu Televize Barrandov. Konkrétní údaje o sledovanosti pořadu dne 25. března 2019 a 4. dubna 2019 neměla Rada v rámci řízení o přestupku k dispozici, nicméně z vlastní správní praxe a z veřejně dostupných zdrojů (například pravidelně zveřejňované údaje o sledovanosti shromažďované Asociací televizní organizací, dostupné na <http://www.ato.cz/vysledky/mesicni-data/share/15>) je Radě známo, že program Televize Barrandov, jehož provozovatelem je společnost Barrandov Televizní Studio a.s., dosahuje, v porovnání s ostatními celoplošnými plnoformátovými programy, nižších hodnot sledovanosti a není na mediálním trhu dominantním či významněji úspěšným. Na druhé straně je třeba vzít v potaz, že pořad *Moje zprávy* byl odvysílán v čase od 20:00 hodin, respektive 19:25 hodin, tedy v období tzv. prime-time, kdy je obecně sledovanost jakéhokoli televizního programu nejvyšší. Rovněž je třeba zohlednit, že program Televize Barrandov, jak již bylo zmíněno, je programem celoplošným (tzn. jeho vysílání může ve vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 70% obyvatel České republiky) a programem plnoformátovým (tj. takovým, který obsahuje pořady různého zaměření a témat, zejména pořady zpravodajské, filmové a zábavné, a který není zaměřen pouze na určitou skupinu obyvatel se shodnými zájmy). Je tedy třeba diferencovat mezi provozovateli neploformátových programů (které jsou zaměřeny pouze na úzce vymezený segment diváků) a provozovateli programů plnoformátových, a rovněž tak mezi provozovateli regionálního vysílání a provozovateli programů celoplošných. Lze dovodit, že k velkému podílu diváků patří i zvýšená odpovědnost vůči divákům obecně, neboť porušení zákona může mít dopad na jejich velké množství. **Dané kritérium tedy Rada ve svém celku hodnotila pro obviněného provozovatele jako spíše přitěžující, neboť program Televize Barrandov sice nedosahuje vysokých hodnot sledovanosti, ale i tak je programem celoplošným a plnoformátovým, kdy navíc předmětný pořad byl odvysílán v časovém úseku od 19:00 do 23:00 hodin, tedy v době, kdy je sledovanost televizního vysílání nejvyšší.**

Postavení provozovatele vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy:

Provozovatel je komerčním subjektem, jehož hospodářská činnost spočívá v provozování televizního vysílání. Principem komerčního televizního vysílání je snaha o maximální sledovanost.

Hodnocení tohoto kritéria je nutno provést v kontextu s hodnocením kritéria posledně uvedeného, tj. v kontextu povahy vysílaného programu. Jelikož se totiž jedná o program vysílaný celoplošně prostřednictvím pozemních vysílačů v systému DVB-T, navíc o program plnoformátový (nikoli tedy o program o úzce zaměřený pouze na určitou skupinu diváků), lze dovodit, že k velkému podílu diváků patří i zvýšená odpovědnost vůči divákům obecně, neboť porušení zákona může mít dopad na velké množství diváků.

Na základě těchto skutečností lze dovodit, že lze v případě daného provozovatele vysílání hovořit o zvýšené odpovědnosti vůči divácké obci, neboť si musí být vědom možnosti dopadu porušení povinností souvisejících s provozováním celoplošného, plnoformátového vysílání na větší množství diváků. **Proto Rada zhodnotila toto kritérium jako mírně přitěžující.**

Pro úplnost Rada dodává, že v dané věci neobdržela žádné stanovisko samoregulačního orgánu.

Dle ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména

- a) k povaze a závažnosti přestupku,*
- b) k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,*
- c) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,*

- d) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,*
- e) u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,*
- f) u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,*
- g) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,*
- h) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užítky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,*
- i) u pokračujícího, trvajícího a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.*

Dle ustanovení § 38 zákona č. 250/2016 Sb., povaha a závažnost přestupku je dána zejména

- a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,*
- b) významem a rozsahem následku přestupku,*
- c) způsobem spáchání přestupku,*
- d) okolnostmi spáchání přestupku,*
- e) u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou, je-li tato znakem skutkové podstaty přestupku,*
- f) délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,*
- g) počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.*

S ohledem na charakter projednávaného přestupku přihlédne Rada při určení druhu trestu a jeho výměry, k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti právnické osoby, tj. provozovatele televizního vysílání, to znamená k ustanovení § 37 písm. a), c) a g).

Co se týče povahy činnosti právnické osoby, toto kritérium obsahově zčásti pokrývá hodnocení kritéria dle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., tj. postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. Provozovatel je komerčním subjektem, jehož hospodářská činnost spočívá v provozování televizního vysílání. Principem komerčního televizního vysílání je snaha o maximální sledovanost a o generování zisku. Předmětné reportáže byly zařazeny do televizního vysílání v rozporu s požadavky odborné péče, neboť obviněný je provozovatelem televizního vysílání na základě Radou udělené licence, je tedy profesionálem v oboru provozování televizního vysílání, a není laikem, kterého by snad mohla neznalost příslušných právních předpisů do jisté míry omlouvat. Porušení ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., se tedy obviněný dopustil přímo v oboru své vlastní podnikatelské činnosti. Mimo to, pořad Moje zprávy je pořadem vyrobeným samotným provozovatelem, tudíž soulad reportáží se zásadami objektivity a vyváženosti mohl provozovatel přímo ovlivnit, respektive zajistit. **Tyto okolnosti tak byla Rada nucena hodnotit jako přitěžující.**

Co se týče polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou demonstrativně jmenovány v ustanovení § 39 a § 40 zákona č. 231/2001 Sb., konstatuje Rada, že žádná z uvedených skutečností (ať už polehčujících či přitěžujících) v dané věci nenastala. Rada proto jako polehčující či přitěžující hodnotila okolnosti další (viz výše a níže).

Povaha a závažnost přestupku jsou v projednávané věci dány dle ustanovení § 38 zákona č. 250/2016 Sb., významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a

rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku a konečně délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele.

Jako středně závažný Rada zhodnotila význam zákonem chráněného zájmu, který mohl být přestupkem ohrožen, respektive možný škodlivý následek přestupku. Ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., slouží k ochraně diváků a jejich práva na informace. Předmětnou povinností projevil zákonodárce své vědomí o tom, nakolik významným zdrojem informací elektronická média jsou, nakolik se podílejí na socializačních procesech ve společnosti a nakolik je lze rovněž zneužít k tomu, aby se veřejnosti (posluchačům či divákům) dostalo takových informací, které jsou v zájmu určitých osob či skupiny osob. Z tohoto důvodu předmětné ustanovení vyžaduje dodržování zásad objektivita a vyváženosti, aby byly veřejnosti a jejím členům zprostředkovány informace tak, aby bylo možné vždy si vyvodit vlastní a ničím neovlivněné závěry a názory. V tomto konkrétním případě došlo ze strany provozovatele k odvysílání reportáží, které přinesly divákům předem stanovený, subjektivní, předpojatý postoj moderátora. To lze považovat za výrazné porušení povinnosti informovat veřejnost v souladu se zásadou objektivita, neboť tím je veřejnost informována o zcela jiném obrazu společenského dění a médium tak zcela ignoruje svůj hlavní úkol (poskytovat veřejnosti skutečné a nezkreslené informace o veřejném dění), a to v důsledku počínání samotných tvůrců reportáže, kteří neusilovali o poskytnutí informací objektivních a vyvážených, ale informací jednostranných, znemožňujících divákům utvořit si na věc svůj vlastní názor. Navíc se tak v projednávaném případě stalo v souvislosti s významným společensko-politickým tématem, jelikož příspěvek poukazuje na údajné nevhodné nakládání s vysokými finančními částkami z veřejných prostředků, či dokonce zneužití těchto prostředků. Jde tedy o natolik celospolečensky závažné téma, že nelze pominout právo diváka získat k němu úplné, nezkreslené, přesné a ověřené informace a rovněž v rámci vyváženosti pohled všech zainteresovaných a relevantních stran. **Středně závažný význam zákonem chráněného zájmu tak Rada vyhodnotila pro obviněného jako mírně přitěžující.**

Co se týče hodnocení významu a rozsahu následku přestupku, pak je Rada konstatuje, že následek není součástí skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. K naplnění skutkové podstaty postačí pouze jednání obviněného spočívající v poskytnutí neobjektivních, respektive nevyvážených informací. **Následek přestupku tedy Rada v dané věci nehodnotila.**

Ohledně způsobu spáchání přestupku Rada uvádí, že byl spáchán formou úmyslného zavinění. Obviněný věděl, že daným zpracováním reportáže dojde k porušení zásad objektivita a vyváženosti (již jen proto, že do pořadu úmyslně nezařadil naprosto žádné vyjádření strany, kterou v reportáži po celou dobu kritizoval a ohledně které předkládal své jednostranné, subjektivní závěry), a pro případ, že k porušení zásad objektivního informování dojde, byl s tím srozuměn. **Zavinění provozovatele ve formě úmyslu, nikoli tedy pouhé nedbalosti, hodnotí Rada jako přitěžující.**

Co se týče délky doby, po kterou protiprávní jednání trvalo, pak Rada konstatuje, že inkriminované reportáže měly stopáž 15 minut a 8 minut, což je v porovnání s celkovým 24hodinovým vysílacím časem programu nevýznamným úsekem. **Divák tak nebyl nepříznivým vlivům protiprávního jednání vystaven po značnou dobu, což je okolností hovořící pro uložení pokuty při dolní hranici zákonné sazby.**

Shrnutí:

Při stanovení výše pokuty Rada shledala jako spíše přitěžující vyhodnocení kritéria povahy vysílaného programu, stejně tak jako mírně přitěžující hodnotila postavení provozovatele na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Jako přitěžující okolnost hodnotila Rada skutečnost, že přešupek byl spáčan přímo v oboru podnikatelské činnosti obviněného (tedy provozování televizního vysílání), jako mírně přitěžující hodnotila Rada středně závažný význam zákonem chráněného zájmu, který byl přešupkem ohrožen. Přitěžující shledala Rada rovněž zavinění ve formě úmyslu.

Jako polehčující okolnost vzala Rada v potaz krátkou dobu, po kterou protiprávní jednání trvalo, a tato okolnost přispěla k uložení pokuty blíže k dolní hranici zákonné sazby.

Na základě shora uvedeného tak Rada rozhodla uložit obviněnému pokutu ve výši 200 000 Kč, tedy ve výši 8% z horní hranice zákonné sazby.

Náhrada nákladů řízení:

Vzhledem k tomu, že řízení o přešupku vyvolal obviněný porušení své právní povinnosti, uložila mu Rada v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přešupky, a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., uložila Rada obviněnému povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč na účet č. 3711-19223001/0710, variabilní symbol 201903, úhrada nákladů je splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ustanovením § 66 zákona č. 231/2001 Sb. podat žalobu k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Podání žaloby má odkladný účinek.

Ivan Krejčí
předseda Rady
pro rozhlasové a televizní vysílání
elektronicky podepsáno